שנת שמונה עשרה עיה"ק ירושלים ת"ו — אז נדברו יראי ה' — אדר התשע"ד (אדר שני)

עקבתא דמשיחא

מרן הרב"צ אבא שאול זצ"ל בשמחת פורים

גליון עקבתא דמשיחא — יו"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א — ת.ד 57194 ירושלים — גליון 326

שריד המגידים מדור העבר! - עם הסתלקות אחד מהאריות של עובדי ה' בדור האחרון ומגדולי מזכה הרבים הגה"צ המופלא רבי יעקב גלינסקי זצ"ל!

היינו לומדים לאור הנרות

בתקופת לימודיו בישיבת 'בית יוסף' –נובהרדוק בביאליסטוק, היה מהאריות שבחבורה, הוא היה מתאר את ההווי הישיבתי, כשהבחורים נפרדו מהוריהם למשך שנים והיו שקועים יום ולילה בלימוד תורה ומוסר. עוד היה אומר כי בנובהרדוק היו לומדים לאור הנרות. המעלה הגדולה בלימוד לאור הנר היא, שרק הספר המונח ליד הנר מואר, ואילו כל השאר חשוך, כך יכלו להתרכז אך ורק בתוך הגמרא ולצמוח תלמידי חכמים. "כיום", היה אומר, "יש לנו חשמל המאיר את החדר, מסתכלים לפה ומביטים לשם, רק לא בתוך הספר. נו, איך אפשר לגדול תלמידי חכמים כך?!"...

עבד ה' נורא משחר נעוריו

בצעירותו ספג בקרבו את רוח נובהרדוק מחימים ההם של עבודת ה' בביטחון גמור ובהפקרות מוחלטת מהבלי עולם במסי"נ נוראה בעוז ובחדוה, שתה כוסות רבות של יגונות ותלאות ואת הכל עבר בגאון ובשמחה וברוח כבירה בלתי פוסקת. היו ימים שיצא לאסוף שאריות אוכל לבני ישיבת נובהרדוק. גם בסיביר כשכולם היו אסורים מלהתרחץ הקפיד לטהר עצמו מידי יום בט' קבין בקור הנורא.

\האם פעם בחייך קראת כך קריאת שמע? – עובדא נוראה!

פעם טייל בצעירותו באחד מלילות ה'בדידות' ביערות מזריטעש. התנפל עליו כלב זועם, מורעב. הוא הרגיש על בשרו את אימת האכזריות הנוצצת בעיניה. כשנעצו בו שיני הכלב, התעלף ואיבד את הכרתו. כשקם מעלפונו, כבר היה שוכב במיטתו וסביבו חבריו, תוהים ומשתאים: "דוד, כך לימדה נובהרדוק? כך חינכו במזריטש? להתעלף בגלל חיה?". הביט בהם רבי דוד ברחמים: "לא הייתה שום חיה. היה מוצא פי ה' שהתלבש על כלב. היה דבר ה' בשיניה ועיניה של החיה: לך נשוך את דוד בן חיה. כשהרגשתי את הבל פי החיה, כשראיתי את הרשע הטירופי בעיניה, נדהמתי. אמרתי לעצמי: דוד-דוד, בוש והיכלם. ראה באלו רגש ולהט עושה החיה הזו את רצון קונה. האם פעם אחת בחייך קראת כך קריאת שמע? פעם אחת בערו כך עיניך בהנחת תפילין? הסתכלתי בעיניה הרצחניות של חיית המוצא פי דבר ה', וכה התביישתי ממנה עד שהתעלפתי".

שני 'המתים החיים' שנפגשו בינהם...

"בנובהרדוק, רציתי לעבוד על מידת הביטחון", שח פעם מחויך, "הלכתי בלילה לבית הקברות, נכנסתי לחדר הטהרה, עליתי על המיטה וכיסיתי עצמי בטלית, נאבקתי בפחד האוחז בבן התמותה לנוכח המוות. לפתע, החלה דלת חדר הטהרה חורקת על ציריה, ואל תוך החושך פסעה לאיטה צללית שחורה ומפחידה, ניגשת היישר אל המקום שבו מונחים המתים. "נמלטתי בבהלה אל הישיבה, וסיפרתי כיצד תוך כדי העבודה, נכנס מת ו'הרס' את הכל. דקות לאחר מכן, הגיע אחד מבני הישיבה חיוור 'רציתי לעבוד על הפחד שלי', סיפר, 'החלטתי ללכת ולשכב בחדר הטהרה, אלא שעם כניסתי, קם לפתע אחד המתים, יצא מטליתו ובא לכיווני'. ובעוד פעיות צחוק נשמעות מכולם, לא שתו אלו אל ליבם כיצד סיפור זה גופא, מוסס בפניהם הפחד הדמיוני שאינו אלא פרי מחשבות האדם.

מנותק כליל מעולם הזה

כל ימיו היה לומד תורה מתוך הדחק ובמסירות נפש. הוא הקים את ישיבת חדרה בהתמסרות מופלאה ומסר את נפשו למענה. הוא היה מוסר בישיבה שיעורים עמוקים בעיון ובפלפול רב, עד שכל ההיכל היה רועש וגועש בקול תורה אדיר וחזק. בתקופה הראשונה, בשנת תש"י, היה מגיע הביתה פעם בשבוע רק לשבת, וכל השבוע היה שוהה בישיבה בחדרה, מנותק כליל מכל הנעשה בעולם.

מהחבורא קדישתא של הצדיקים הנסתרים

לדרגות נשגבות ובלתי נתפסות הגיע בהיותו נמנה על החבורא קדישתא שהסתופפו בצלו של הסנדלר הקדוש לפני למעלה מחמישים שנה ולמד עמו כחברותא רזין טמירין עילאין, כשנשאל האם אכן כך, ענה בענוותנותו הנוראה: הייתי רק תלמיד קטן. ובכל יום שישי הייתי נוסע באוטובוס מבני ברק לבית הסנדלר בתל אביב, הוא היה גאון וצדיק אמיתי התבטא הרב גלינסקי, ומהצדיקים הנסתרים, כיום סיים הרב גלינסקי, 'כל משוגע חושבים אותו לצדיק נסתר' (אגב, לאחר שהרופאים גזרו על אשת הרב גלינסקי כי לא יהיו לה יותר משני ילדים, הבטיח לו הסנדלר שיזכה לעוד בנים, ואכן זכה ל-13 ילדים בלעה"ר).

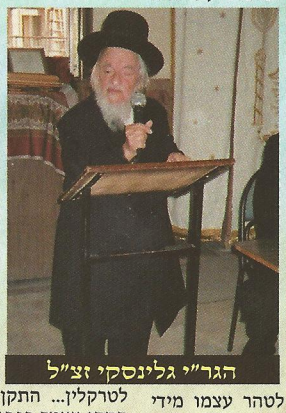
הגר"י גלינסקי זצ"ל

"פגשתי את אליהו הנביא

בביהכנ"ס לדרמן בו קבע הרב גלינסקי את תפילתו מתקיים מידי יום ברית אצל מרן הגר"ח קינבסקי שליט"א, באופן כמעט קבוע היה אומר למשמשו לאחר הברית בפנים צוהלות "פגשתי את אליהו הנביא" כשבוע לפני פטירתו אמר לו הנ"ל: אדם הזוכה כל יום לגילוי אליהו אני רוצה ממנו ברכה, ר' יעקב חייך ואישר את הדברים ובירכו בברכה הגונה.

צמד המילים אותם היה פורץ בשירה בהתוגות

ר' יעקב היה תדיר ראשו ורובו בעלמא דקשוט, ולא אחת זכורה בערגה לבני הישיבות דאז כיצד בשמחת חתונות וכדו' היה לפתע פותח רבי יעקב בשירה: "עולם הזה... עולם הבא... עולם הזה דומה לפרוזדור... עולם הבא דומה לטרקלין... התקן עצמך בפרוזדור כדי שתיכנס לטרקלין". התקן עצמך בפרוזדור, שכן העולם הזה כבי הילולא דמי!

נפל לתוככי הבריכה מרוב דבקות...

בודאי יש היכולים לתמוה כיצד עלה ונתעלה לדרגות גבוהות בדורנו ולא הכל ידעו עד כדי כך. אולם מי שהכירו עוד משנים עברו אינו מתפלא כלל, שכן היה כל כולו בלתי לה' לבדו. הוא היה בז לכבוד ולפרסום, הוא סלד מכל ריח של שקר. דוגמא לדבקותו בבורא סיפר אחד מתלמידיו, בעת אחד המסעות אשר נסעתי עם מו"ר הרב גלינסקי לחו"ל, נערך ערב התרמה בבית אחד הגבירים לישיבה של הרב. ועד שכל המוזמנים התאספו, התהלך לו הרב בחצר בית הגביר בדבקות הלוך ושוב. באותה חצר היתה גם בריכה והרב מרוב דבקותו בבורא נפל בהליכתו לתוכה. הגביר נבהל מאד וקפץ מהר להצילו שכן גובהו לא היה רב. ולאחר שהגביר דאג לבריאותו, הכריז, אחרי מה שראיתי כעת אכפיל את תרומתי, ואילו ר' יעקב בפשטותו השיב: אם כך, מוכן אני להפיל עצמי לבריכה עבור כל גביר שיבוא ובלבד שיכפיל תרומתו ללומדי התורה...

נשארתי עומד בחוץ עם שטר גדול...

"פעם עליתי לאוטובוס ברמת גן, סיפר הרב גלינסקי ובידי שטר של חמישים לירות, שטר גדול ורב ערך באותם ימים. הנהג אמר שאין לו עודף, נאלצתי לרדת ולהמתין. עצרתי מונית, ואף לנהג המונית לא היה עודף. שוב נאלצתי להמתין. "חשבתי לעצמי באותם רגעים: הייתכן? אוטובוס מלא באנשים, עולים ונוסעים, ורק אני נשאר בחוץ תחת השמש היוקדת בעוז, וכי הם עשירים ממני?! לא! אדרבה, בידם כמה פרוטות בודדות, עלובות, ובידי הרי יש חמישים לירות, ודווקא אני נשאר בחוץ... ואז הבנתי: לא מי שצלחה דרכו ונוסע הוא העשיר, אדרבה, לפעמים השטר שביד כה גדול, עד כי אין אפשרות לפרוט אותו. לא אלו המצליחים הם העשירים. כרגע טוב להם. הם הנוסעים באוטו, ואני עומד בשמש הקופחת. אך לי יש בכיס את הכסף הגדול, לא להם. "כך גם הצדיקים המיוסרים. את השכר הם מקבלים בעולם הבא, כי שכר מצווה בהאי עלמא –ליכא! אי אפשר 'לפרוט' להם את שכרם כאן בעולם הזה".

יש לי הרבה מה להספיק

בתקופתו האחרונה בבית החולים היה חלוש מאד, ואחד מהסובבים ביקשו שילך לנוח. הגר"י זצ"ל השיבו: 'צריך לחטוף עוד קצת'. למרות שראשו נפל מחולשה אחת לכמה רגעים, התאמץ להמשיך להיות ערני ולעסוק בסדרי לימודו. והיה אומר בימי אשפוזו: 'יש לי הרבה מה להספיק, לא הספקתי עדיין את הקביעות בבלי וירושלמי'. וסיפר אחד הנכדים: לפני מספר חודשים אמר לי סבא זצ"ל שעליו להספיק ללמוד עשרות דפי גמרא שלא הספיק ללמדם מחמת טרדותיו. הוא התיישב על מקומו עם גמרא גדולה, ולמד בזריזות, כשכל דף גמרא, רש"י תוספות, ארך לו שתי דקות בלבד! הוא שלט בחומר כזקן ורגיל, ועבר על הדפים במהירות עצומה ובהתמדה גדולה.

מיצד אפשר להתנדנד על הסטנדר 13 שעות ללא נקע בגב...

הגר"י סיפר פעם כי פרופסור מהטכניון בחיפה הרים אליו טלפון ורצה לשוחח אתו. הוא ביקש להבין מספר דברים שאינו מצליח לרדת לעומקם במנהגיהם התמוהים של החרדים. "קבעתי לו זמן והוא הגיע לישיבה", סיפר הגר"י. "הוא ראה איך הבחורים לומדים בהתמדה והשתומם. שוחחנו ארוכות, ולבסוף הוא אומר לי: הכל בסדר, הבנתי כבר הכל, אך דבר אחד נשגב מבינתי. איך אפשר לשבת ולהתנדנד שלוש עשרה שעות, ולהתנדנד בתפילה, להתנדנד בלימוד. אילו הייתי מתנדנד כך היה לי נקע בגב... "אמרתי לו: שמע נא, ידידי. נסעתי ברכבת לחדרה ולקחתי אתי ספר ללמוד בו בדרך. מולי ישב בחור ואכל כל הדרך. הסתכלתי לעברו מדי פעם, והוא אכל כל הזמן. לסתותיו טחנו למעלה ולמטה ללא הפוגה. שיניו נקשו ונפרדו בלי הפסק. חשבתי לעצמי באותה שעה: אם אני אפעיל כך את הפה, הרי אקבל נקע בלסתות, איך הוא מסוגל?... "ומהי התשובה? כשנהנים זו לא עבודה, זו הנאה. מוכנים להמשיך עד הסוף. ואנו נהנים מדברי התורה שהם מתוקים מדבש ונופת צופים.

האר"י ז"ל ראה על המצח. אני מרגיש כשנותנים לי יד!

"המהרח"ו (רבי חיים ויטאל) אמר, שרבו האר"י היה רואה בפניו של כל אדם את מעשיו, ואילו אני – פלט בעת רצון הגר"י גלינסקי. יכול רק להרגיש זאת בידיהם. אבל 'המזכה את הרבים', אדם שיש בידו זכות של קירוב רחוקים, 'אין חטא בא על ידו', גם אם חוטא, איני יכול לחוש בדבר, זה כמו נמחק". וארע פעם שנתן לו בחור מסוים את ידו ומיד החל רבי יעקב למנות בפניו את כל עבירותיו רח"ל. הלה היה המום מהיכן יודע, אמר לו רבי יעקב בזה"ל: האריז"ל היה רואה על המצח אני מרגיש כשנותנים יד.

מדוע אתה היחיד שלא צועק?...

"לפני כמה שנים תקפו חיידק באוזן. טיפלו בו במסירות באחד הטיפולים, חיטט באוזן, ייסורי תופת. המתמחה שעקב, שאל אחרי הטיפול: 'אתה לא הראשון שעובר אבל כולם צועקים צווחות מחרישות אוזניים ואתה היחיד שלא צועק?' 'בודאי', אמרתי, 'הם צעקו כדי שאתה והפרופסור תשמעו, זה עזר להם? לא. אבל אני צעקתי ועוד איך צעקתי, אבל אין לי עניין שאתם תשמעו, 'צעק ליבם להשם'. "למחרת בא לבקר אותי אדם דתי, לא מוכר. 'אני שכן של הרופא בפתח תקווה, הוא סיפר על החולה שצועק בלב'. "היום אותו רופא שומר תורה ומצוות".

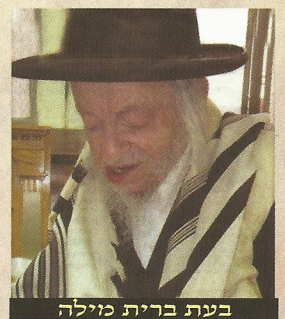
בעת ברית מילה

הלא אתה אמור להיות מאורס כעת...

לפני כשנתיים עזר לו בחור מסוים בעניין שהיה חשוב לו מאד, והגר"י זצ"ל הבטיחו, שכהכרת הטוב יתארס תוך תקופה קצרה. לאחר ימים אחדים פגש את הבחור בירושלים והתפלא באוזניו: 'הלא אתה אמור להיות מאורס כעת?' ואכן אותו בחור גילה את אוזנו, שמחר הוא מתארס בעיר אשדוד.

בחתונה שלך אני כבר לא יהיה...

לפני שנתיים כשחזר מהלויית הרה"ק האדמו"ר מויזניץ ה'ישועות משה' זצ"ל. בדרכו אמר לבחור המלווה אותו, אתה רואה זה בסוף נגמר, בחתונה שלך אני כבר לא יהיה, אמר לו הבחור למה? בעז"ה נרקוד ביחד. וענה לו רבי יעקב בנחרצות: לא! בחתונה שלך אני כבר לא יהיה! וחוזר חלילה. לפני למעלה מחודש התארס הבחור, ור' יעקב אמר לו, בחופה שלך אני כבר לא יהיה בין החיים! לפני כמה חודשים אמר לבחור אתה תבחר לך ש"ס שאני יקנה לך כי בחתונה שלך אני כבר לא יהיה, כך בישוב הדעת מופלג התכוננן ליום פטירתו ועד יומו האחרון ממש היה בהכרה מלאה, כשבימים האחרונים בהיותו על ערש דוי מלמל כל העת. חבל, חבל, על אבידה גדולה זו. וחלל עולמנו נתרוקן מעוד עובד ה' אמיתי מגדולי וצדיקי הדור האחרון, זיע"א.

המכשירים הטמאים - הרוצחים המסוכנים ביותר!

למה באתני הרעה הזאת? – דברים ועובדות חוצבי להבות מאת הגאון האדיר מגדולי הפוסקים בדור האחרון רבי משה לוי זצ"ל!

יש תלמיד חכם צעיר שדברו מקובל בשמים!

לפני שאנו מציינים את תוכן הדברים מהגר"מ לוי זצ"ל ראוי לציין את דברי הרה"ח ר' דוד ויזל ה"י מבני ברק: לחברי היה ילד חולה במחלה קשה מאד ה"י. חבר זה הוא חסיד של הרה"ק האדמו"ר מטאהש שליט"א מקנדה, בצר לו נסע אדם זה אל הרבי מטאהש עד קנדה. שם שהה זמן מה לקבל עצה והדרכה, באחד הבקרים קרא לו האדמו"ר שליט"א ואמר: אני רוצה לספר לך מה שאמרו לי הלילה בחלום: אמרו לי להודיעך, שיש בארץ ישראל אדם ששמו הרב משה לוי, תלמיד חכם צעיר, דבריו מקובלים ותקיפים בשמים, דברים שהוא אומר מתקבלים, לך אליו לארץ ישראל והוא יעזור לך! הלה החל במסעו לארץ הקודש וחיפש זמן מה בחברות המקובלים שליט"א ת"ח בשם הרב משה לוי, ורק לאחר זמן מה נודע לו שזה גאון צעיר מרבני ישיבת כסא רחמים, אך עד שהגיע לישיבה, נתבשר ע"י התלמידים כי רבי משה נפטר לפני מספר ימים, סיפור מדהים אשר מתוכו נבין מעט מתוקף גדולתו וחסידותו, עד כי רבו הגאון הגדול רבי מאיר מאזוז שליט"א התבטא: כי תפלתו היתה מקובלת כאחד מן הראשונים!

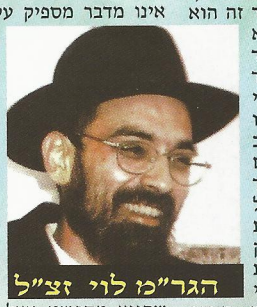
הגר"מ לוי זצ"ל

ישבתי שעות רבות לחפש צד היתר על הפאה הנכרית ולא מצאתי

בשנת תש"ס חודש אייר עשו בבית מדרשו של הגר"מ לוי זצ"ל "יוסף דעת", יום שכולו תורה. והיה זה תקופה קצרה לאחר שהחלים ממחלתו והשתחרר מבית החולים ששהה בו בחדשים האחרונים. בפתח דבריו אמר, שבשהותו בבית החולים חשב למה באה לו הרעה הזאת, ואחר הרבה מחשבה החליט שכנראה הסיבה היא שבשנים האחרונות אינו מדבר מספיק על האזהרות בענייני צניעות, והוסיף: אני שואל אנשים למה מחמירים בדבר פלוני, ואומרים בגלל שהמשנה ברורה אמר שטוב להחמיר, ואז אני שואל אותם: ולמה בפאה נכרית אתם מקילים, הרי גם בזה המשנה ברורה כתב שטוב להחמיר? והמשיך לדבר בחריפות על ענין זה ועל כל סוגי הבגדים האסורים כגון בגדים צמודים וכן חצאיות ושמלות שיש בהן שסע וכיוצא בזה. *** פעם אמר לי: "ישבתי הרבה שעות לחפש צד היתר על הפאה הנכרית". ראיתי שהנגע מתפשט אצל ציבור רחב והחלטתי לברר אם יש היתר לכך. בדקתי וחזרתי ועיינתי ואני אומר לך: מי שמתיר – אין לו על מי לסמוך!" *** ארע פעם שעמדו להביא רבנית לתת שיעור לנשים, ואותה רבנית הלכה עם פאה. סיפרתי על כך לרב ואמר לי: "יהודה, אתה ממש מרגיז אותי!" ובעת שמסר שיעור מיוחד בנושא אמר: "פאה בגימטריא 86, ויש 85 פוסקים נגד פאה, אהיה אני הפוסק ה-86!" *** בכלל בנושא זה היתה בו ריתחא דאורייתא שבגלל אחד מתפטש אצל ציבור רחב והחלטתי לברר אם יש היתר לכך. בדקתי וחזרתי ועיינתי ואני אומר לך: מי שמתיר – אין לו על מי לסמוך!" *** ארע פעם שעמדו להביא רבנית לתת שיעור לנשים, ואותה רבנית הלכה עם פאה. סיפרתי על כך לרב ואמר לי: "יהודה, אתה ממש מרגיז אותי!" ובעת שמסר שיעור מיוחד בנושא אמר: "פאה בגימטריא 86, ויש 85 פוסקים נגד פאה, אהיה אני הפוסק ה-86!" *** בכלל בנושא זה היתה בו ריתחא דאורייתא דגדולה. בחור ישיבה פנה אליו ואמר: "הרב יודע שהדור חלש וקשה להחמיר, אולי הרב יוכל להתיר לי פאה נכרית"? ענה לו הרב: "דע לך, אין היתר כלל, והמקילים, אין להם על מי שיסמכו. הרי אתה מכיר אותי, שיש לי כוחא דהיתרא. אם נראה לי דבר מסוים צריך להיות מותר, אני אומר אותו ולא מפחד. אולם בדין זה, לא מצאתי שום היתר. ובאחד השיעורים התבטא בזה"ל: "ברור לי שכל אשה היודעת את האיסור, וחובשת פאה נכרית – לא יצא ממנה בן תלמיד חכם!" *** כאשר נשא את רעיתו הרבנית מבדל לחיים, סיפר שחיפש בחורה שמוכנה לא לחבוש פאה נכרית, ואמר פעם: אם לא הייתי מוצא אשה רק אם פאה, לא הייתי מתחתן!" *** פעם אחת, שלחו מחנות של פאות נכריות פאה לאחת השכנות של הרב, כיון שהשכנה לא הייתה בבית, הביאו את הפאה לביתו לידי הרבנית, וביקשו ממנה שתעביר אותה לשכנים. כשחזר הביתה משיעור ופתאום הוא רואה את הפאה נכרית. אמר לאשתו: "תוציאי את זה מיד". אמרה לו הרבנית: "זה של השכנים, לא שלי". אמר לה: "ויהי מה, תוציאי את העבודה זרה זו מהבית, תעבירי אותה לשכנים אחרים ולא תשאר עבודה זרה אפילו לרגע קטן בביתנו". (מתוך הספר הנפלא "האיש משה")

ישראל קדושים! בינו נא זאת, הגיע העת לשמח את בוראנו ולקיים את ציוויו שכל בת ישראל תכסה ראשה כראוי, ולא נתחכם לכסות את הראש בשיער על שיער!

"על הכל אמנם מחלו לי, אך זה חוץ מדבר אחד והוא עוון הפאה הנכרית" "וזה מקרוב נודע לנו על מעשה שהיה באשה אחת בשם מ"א ממשפחה חשובה בקהילותינו, פעיה"ק בני ברק ת"ו, שנהרגה לדאבון לב בתאונת דרכים, ובקיצור ימים ושנים, ששבוע לפני סיום י"ב חודש מיום מיתתה, באה בחלום לאחת מקרוביותיה א"ס (בעיר אלעד) ואמרה לה, מפחיד מאד איך מדקדקים בשמים על מעשי בני אדם וכו'. והייתה נראית לה זוהרת באור יקרות, ולפתע פתאום נשתנתה והופיעה לעיניה בשיער פרוע ומדובלל, והוסיפה ואמרה, על הכל אמנם מחלו לי, אך זה חוץ מדבר אחד והוא עוון הפאה הנכרית שחבשתי מנישואי זה שמונה שנים. ולכן גזרו עלי בית דין של מעלה שתרד נשמתי לעולם הזה ותיכנס למשך שמונה חודשים בגוף של ילדה קטנה שתהיה חולה במחלה קשה ונוראה, וכו'. ואחרי כן תיפטר מן העולם, ובזה יגמר התיקון שלי. וכל האנשים והנשים ששמעו זאת נזדעזעו ונחרדו, ויירא מאד". (מתוך הספר נפלאות מתורתך פרשת נשא).

את האלוק'ים אני ירא! – שביבים מועטים על הרבי הקדוש מסדיגורא זצ"ל! - מאת אחד מחסידיו הרה"ח ר' בעריש הכהן טורנהיים שליט"א

מה שפחות להרים העיניים!

כשנכנס אליו אברך יקר ת"ח שמקרב יהודים רחוקים להשי"ת ושאלו איך לנהוג בקירוב רחוקים והאם בכלל לקרב? השיבו האדמו"ר ז"ל בוודאי שתקרב, כל נשמה היא מיוחדת לה'. אבל לא להפסיד נשמתך. מה שפחות להרים עיניים! והשיחות יהיה עם הבעל בדווקא וכמה שלא תרים עיניים לאשה תצליח יותר בקירוב, דהיינו אם תקיים מצוות לא תתורו אחרי עיניכם תזכה שיתקיים בזוג החילונים למען תזכרו את כל מצוות השם.

הרבנית שברה את התמונה

לפני הביהמ"ד סדיגורה בתל אביב היתה תליה תמונה לא צנועה והבאים לבית המדרש לא ידעו מה לעשות, הדבר הפריע לרבי מאד שממש חשש שלא יגרם מכשול לטמא עיניים. יצתה הרבנית עם מקל ולמען קדושת המקום שברה את התמונה לרסיסים. מייד הגיעה נידת משטרה ועצרה אותה והיא למען קדושת ה' נכנסה לניידת ובעלה הקדוש דאג רק שיהיה עוד מישהו איתה בניידת שלא יהיה יחוד חלילה למרות שהייתה מבוגרת צריך זהירות יתר בקדושה. ואמר אז לשוטר: 'מקדושה לא יצא חלילה כישלון' וכך הוה. שחרורו אותה לאלתר אבל הקדושה של הרבי לומדים מכאן, היכן היו מחשבותיו ואיך צריך להסתכל כל הזמן על זהירות של קדושה.

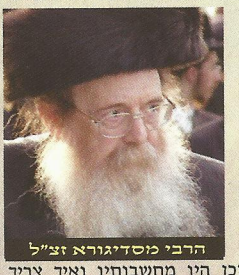
הרבי מסדיגורא זצ"ל

הזהר מלשון הרע

אברך מסוים שרוי היה בצרה גדולה ונכנס לאדמו"ר ובכה שיצילו (כידוע שתפילותיו היו מעומק הלב והשפיע שפע ברכה והצלחה) מהצרה הגדולה ויושיעו, השיבו הרבי: דע לך הזהר מלשון הרע ולא לדבר על יהודי שום דבר איסור ותנצל בודאי.

אפשר להכניס דבש ולהמתיק אותך...

ביום הפורים נכנס אליו אברך ונתן לו מתנת פורים "מלחיה" ואמר לאדמו"ר שימתיק לו את הדינים כמו שהמלח ממתיק את הבשר. השיבו האדמו"ר במתיקות לשונו: אפשר להכניס כאן דבש ולהמתיק אותך בדבש לא צריך להמתיק בייסורים אפשר להמתיק בטוב! וכך היה דרכו של האדמו"ר להמתיק בטוב לכל יהודי. זיע"א.

ספר הזהר המחולק

כל סט הזוהר הקדוש

תיקוני הזוהר וזהר חדש עם לשון הקודש

מהדורות כיס 70 כרכים

מהדורה מפוארת ומנוקדת

עוד לא היה כבושם הזה

זה היום עשה השם נגילה ונשמחה בו

ברוך שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה בשבח והודיה לה' יתברך הננו שמחים לבשרכם כי לאחר עמל ויגיעה, זכינו להוציא לאור עולם את ספר

הזהר הקדוש

מבית מדרשו של התנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ב-70 חלקים מפוארים

שמעולם נראו כמותם ביופיים ובהדרם

באותיות גדולות ומאירות עיניים

עם ביאור ללשון הקודש

במחיר השוה לכל נפש

בסך 140 ש"ח בלבד

(לא כולל דמי משלוח)

לפרטים בטלפון

02/6251451

אני כבר זקן, הגיע הזמן לחזור הביתה! – שביבים על הגה"צ המופלא רבנו גרשון ליבמן זצ"ל

~מגדולי תלמידי הסבא מנובהרדוק זצ"ל וממקימי עולה של תורה בצרפת! – (יומא דהילולא כ"ט אדר א')~

רצוני להתכונן ליום הנסיעה

כל ימיו התכונן רבנו ליום שבו יעבור מהפרוזדור לטרקלין, הוא זיכך את נשמתו ללא הרף בדרך המוסר, והרחי הזכויות שאגר כל חייו – אין בן אנוש היכול לעמוד על היקפם, אותם הכין לו לקחת עימו צידה בדרכו האחרונה. היה זה בארמונטייר בשנות השבעים שלו. רבנו קורא לרבי ישראל דוד נייוונר, ומבקש לשוחח עמו בדבר רציני. תוך כדי שהם יוצאים מחוץ לשערי העיירה פתח ואמר לו: הרי אני כבן שבעים שנה, ומתי אעשה גם אנכי לביתי, על כן יש בדעתי לנסוע לארץ ישראל, לשבת בבדידות ולהתכונן ליום הנסיעה כנאמר 'וצידה לדרך הכן'. ברצוני למסור את כל ההנהגה לידיך, ומוכן אני להישאר עוד שנה כדי שתתארגנו.

אני בוש מהבורא שיראני ירא זולתו

סיפר הרב עוזר שוורץ שליט"א: חזרתי פעם מנסיעה רחוקה לארמונטייר עם רבנו ואברך נוסף. אותו אברך התגורר עדיין בפובליין. הצעתי לרבנו, שניסע קודם לאריזל את האברך בפובליין, ואח"כ נמשיך לארמונטייר. רבנו אמר, שאינו מעוניין להיכנס, אלא יחכה ביער על אם הדרך, ניסתי להפציר ולהניא אותו מלשהות לבד בלילה ביער החשוך והמפחיד. ענה לי רבנו, "אני בוש מהבורא שיראני ירא זולתו", מאמר החסיד בחובת הלבבות. ואכן כשחזרתי, מצאתי את רבנו מטייל בחצות לילה במנוחת נפש הבוטח.

ויקם סערה במטס

על קדושתו ופרישותו סיפרו שמשיו של הר' יוסף והר' מיכאל ביטון שליט"א. על עובדא שראו בעיניהם כאשר ליוהו בנסיעה לאמריקה, במשך הנסיעה החלו להראות לקהל מראות על המסך, והנה הרגיש רבנו שמראים דברים לא צנועים, ומיד קם והקים סערה במטוס שלא מוכן לסבול דבר כזה, עד שמנהל הצוות הורה להפסיק הסרט, כמובן מיד כמה תגובה מצד הגוים שהיו שם ואמרו שהיהודים לא יחליטו לנו את החיים וכשלא נרגעו הרוחות החליטו להחזיר, ובקשו מרבנו שיכסה הערניים ואכן הקיפו את ראשו של רבינו בבד שלחץ לו חזק על הראש, וכשהיה זקוק למשהו צעק 'יוסף' כך היה כל הדרך עד שהגיעו לאמריקה. שם חכתה לו בשדה התעופה קבלת פנים גדולה ואז היו כמה גוים שבאו להתנצל.

האדם רודף ורודף להשיג...

פעם נסע עם תלמידו הרב משה איבגי שליט"א

הגר"ג ליבמן זצ"ל

דמויות של אנשים מכופפים כנושאים את כל הבנין עליהם. הפטיר רבנו: אדם חושב שהוא נושא את כל עול החיים על עצמו, בו בזמן שבעצם אינו נושא כלום והכל מונהג מלמעלה. בהזדמנות אחרת ראה את בנו של רבי משה איבגי שליט"א כשמוצץ נתון בפיו כדרך הילדים, אמר לו רבנו: תראה, הוא מוצץ ומוצץ, האם קיבל משהו? כלום! כך הוא האדם, רודף ורודף כל החיים להשיג עוד, אך לא יוכל לקבל דבר יותר ממה שמגיע לו.

הזדיד את התמונה בבית העשיר...

כאשר ביקר בלונדון עמד להיפגש שם עם אחד העשירים המפורסמים. בשעה שהמתין בתור, הבחין כי על הקיר תלויה תמונה שאינה הולמת את גדרי הצניעות, וביקש להורידה. המלווה שהיה עמו לא הסתיר את חששו כי הדבר יגרום לכך שהעשיר לא יתן כלום, אך רבנו ביטל זאת במחי יד, והפטיר: 'אין מה לפחד', וכהרף עין כבר הורדה התמונה. בינתיים הודיעו לעשיר מכך, והוא ביקש להכניסו מיד, כשהוא ממהר לשלחו עם תרומה הגונה בטרם ימצא על כתליו תמונות נוספות...

מאירקה, מאירקה, מה יהיה?

יום אחד בא לבקרו תלמידו החביב הר' מאיר אלבז שליט"א מקים עולה של תורה, מיסד וראש ישיבת 'שבות יהודה' בהר נוף, היה זה כשנתיים לערך לפני פטירתו פנה אליו רבנו בלשון חיבה, מאירקה, מאירקה מה יהיה? אני כבר זקן, הגיע הזמן לחזור הביתה, לשמע הדברים התרגש הר' מאיר עד מאד רבנו שכל כך פעל ובנה עולמות של תורה זוכר את ביתו האמיתי לעולם שכולו טוב.

'ביום ראשון נתאסף' – מי ראה ושמע כזאת!

בחודשים האחרונים לחיי רבנו, וככל שהתקרבו ימי פרידתו מן העולם הזה, הבחינו התלמידים באיתותים שונים, כיצד רוחו מתנתקת מהם אט, ונוסקת לגבהים רוחניים ומרוחקים. 'חשנו כאילו רק גופו איתנו, אבל הוא אינו כאן, אלא רוחו ומחשבותיו נתונים בעולמות אחרים", עם זאת, המשיכו בכל הזדמנות להביא את רבינו לביהמ"ד בסדר שלישי, וישבו סביבו, כשרבנו מביט בהנאה על כל הלומדים, ומידי פעם מניע בידו או בראשו. לפעמים פרץ רבנו בבכי סוער ובזעקות של שבר שלא היו מובנים וכשהמשמש שאל לרבנו על מה רבנו בוכה, אמר אני רעב... מיד מהר להביא לפניו דבר מאכל, אך רבנו דחה וסימן בידו שלא על זה התכוון... ימים ספורים קודם פטירתו אמר: "ביום ראשון נתאסף, כולם יחד יבואו לחיזוק". לרב גבריאל דיין שליט"א, מנהל המוסדות בפונטה, אמר רבנו: "אל תשכחו להיות בהלוויה שלי". כל הנוכחים הזדעזעו עמוקות לשמע הדיבורים הללו, אך לא ארכו השעות, ובשבת הקרובה, פרשת 'אלה פקודי המשכן משכן העדות', בשעה אחת עשרה לפנה"צ נצחו אראלים את המצוקים. מקומו של רבנו, שהיה בבחינת משכן העדות, נפקד בסערה השמימה, בהותירו חלל עמוק לעולם התורה בכלל ולתלמידיו בפרט. ובאותו יום ראשון, אכן התאספו כולם להלוויתו. כדבריו, 'ביום ראשון נתאסף'... מי יכול לתאר יהודי קדוש כזה. שכל כולו היה מסור לבוראו בלבד, וסממני פרסומת וכבוד היו מאוסים בעניני בתכלית, וכל ימי חייו הקים עולה של תורה ועבודת הבורא בצורה ייחודית ומפלאה, ועמד בפרץ ללא הרף באש להבות כנגד שולטנותא דערב רב השולטים פה בארה"ק. זיע"א. (מתוך הספר הנפלא "רבנו איש אשר רוח בו")

מעלת השמחה בפרט בימי פורים הקדושים!

בגודל מעלת השמחה כל השנה ובפרט בימי הפורים הקדושים ראינו לציין עובדא אשר סיפר הגה"ק רבי אברהם מונסה זצ"ל בגודל מעלת שמחה דקדושה ואלו דבריו: אני זוכר פעם בפרעות תרצ"ו שהיה המצב קשה וצרות תכופות ועשו בישיבה כמה סגולות ותפילות לבקש רחמים, אחת הסגולות ללמוד ביחד מזמור 'יושב בסתר' תשעים ואחד פעם. יום אחד אמר לנו ולצבור הגאון רבי אליהו עבוד זצ"ל שיש סגולה לעשות שמחת תורה. וזה היה לפלא בעיני כולם. אנחנו יושבים ודואגים ואיך אפשר לשמוח? ומכיון שיצא מפי צדיק נכנסנו כל הציבור לביהכ"נ ופתחו ההיכל והוציאו הספרים כמו בשמחת תורה. מובן שהקפה ראשונה היתה כמעט בבכיות. אבל לאט לאט התלהטו

צאו וראו מה כוחה של שמחה

הרה"ק חכם אברהם מונסה זצ"ל נראה ביום הפורים עם שטריימל לראשו

הרוחות והקיפו את שבעת ההקפות בשמחה וריקודים ומאז בטלה הגזירה והיתה הרוחה. ומורנו הגה"ק רבי בנימין זאב חשין זי"ע היה אומר בשם האר"י הקדוש: כי האור שיורד בפורים הוא בדיוק אותו אור שירד בזמן מרדכי ואסתר. וכל השנה לא יורד אור כזה אפי' בשאר חגים מלבד פורים ויום הכיפורים. שאז יורד אור נורא מכל העולמות. ואין שליטה לשום קליפא ביום קדוש זה. והיה אומר כי מה שמשיגים ביום כיפור בתפילה ובכיות. משיגים בפורים בשמחה. והוסיף, כי כל הפושט נותנים לו. שכל אשר מבקש מהקב"ה בפורים נותנים לו מן השמים.

באה ציפור ובנתה על ראשו קן... משה אמת ותורתו אמת!

כשהיה מרן הגה"צ רבנו עזרא עטיה זצ"ל במצרים, היה מוסר שיעור בגמרא בפני פקידים סוחרים ותעשיינים. כשהגיעו לסוגיית מצות שילוח הקן במסכת חולין, דנה הגמרא על הפסוק "כי יקרא קן ציפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ", מה יהיה הדין אם ימצא קן על ראשו של אדם? כששמע זאת אחד הלומדים, תמה: "איזו מין שאלה לא מציאותית זו! מדוע עוסקת הגמרא בכזו שאלה?" ענה לו הרב בנועם אך בתקיפות אופיינית: "דברי הגמרא הם קודש קודשים! ואין להרהר אחריהם". כיון שראה רבי עזרא שלא הועילו דבריו התפלל מתוך צער וכאב ואמר: "רבונו של עולם, הוכח את אמיתות תורתך הקדושה". לפתע נכנס אחד מהתלמידים שנעדר זמן רב מהשיעורים בשל טרדת עסקיו. שמח מרן רבנו עזרא מאד בבואו ואמר בלבו: "יש כאן הזדמנות להסיח את דעתו של העיקש, ושאל את האורח הבלתי צפוי: "היכן היית זמן כה רב?" נענה התלמיד וסיפר: "היה לי עסק בהודו. הודו היא ארץ מוזרה ואורחותיה מוזרים. תארו לעצמכם, יושב אדם משועמם בידיים שלובות תחת עץ במשך יומיים-שלושה, ומשום שלא שינה את אותה תנוחה, באה ציפור ובנתה על ראשו קן, והוא אפילו לא הזיז את ידו לגרשה"... "מה אתם אומרים?" פנה רבנו לתלמידיו, "אנו אומרים משה אמת ותורתו אמת". ואותו אדם שלעג כבש את עיניו בקרקע מרוב בושה. (מתוך הספר 'אין עוד מלבדו' ח"ג).

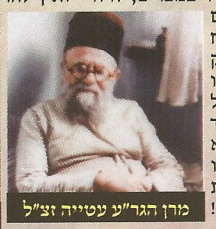

מרן הגר"ע עטייה זצ"ל

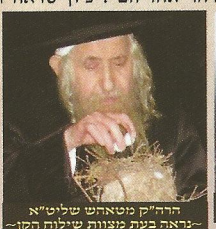

הרה"ק מטאהש שליט"א ~נראה בעת מצוות שילוח הקן~

~מכתבים ותגובות~

לכבוד עלון עקבתא דמשיחא היקרים! באחד מימי השבוע גיליתי לצערי שאיבדתי את תיק התפילין שלי, נזכרתי ששכחתי אותם בביהכנ"ס מוסאיוף, במשך שלושה ימים אני ואחי כמו שאומרים 'הפכנו' את השטיבלאך שלהם בחיפוש קדחתני, גם שאלנו את הגבאים אך נעננו בשלילה. ובנתיים הנחתי תפילין מגמ"ח. באחד הבקרים באוטובוס בדרך לתפילה נזכרתי בעלון שלכם, והבטחתי שאם אמצא את התפילין שלי, אתרום 52 ש"ח. איך שאני מגיע למוסאיוף הגבאי אומר לי, מצאנו את התפילין שלך. הם היו אצלנו בחדר הפנימי מבלי ששמו לב אליהם, רואים מכאן את הכוח וההשגחה פרטית על עלוננכם. יישר כוח לכם. דוד עדיקה מירושלים.

לכבוד עורך העלון היקר 'עקבתא דמשיחא'! לפני כשנה עבדתי ניתוח להוצאת אבן מהכליה, וכיום נדרשתי מהרופאים לבצע בדיקה שגרתית, אולטראסא ודכילייתי, ולבדוק שבעזרת ה' הכל בסדר, נסעתי לבצע בדיקה זו ושם נאמר לי שיש לי: ציסטה גדולה בשחלה – 4.3 ס"מ!!! נבהלנו מאד, והחלטתי לתרום לעלוננכם 200 ש"ח, אם בבדיקה חוזרת שאבצע הכל יהיה בסדר, וכך היה הבדיקה תקינה לחלוטין! והציסטה נעלמה בחסדי ה' ושב"ח על הזכות. ה.ג. פתח תקווה.

לכבוד העלון התורני עקבתא דמשיחא הע"י. יישר כוח עצום על הזיכוי הרבים שלכם **בענייני קדושה וצניעות, וריצתי אולי להוסיף** על בריכם הקדושים, **לפעמים רואים שמובא** בעלון כל מיני מעשיות על התגברות **במידת הקדושה שארא בצדיקים** גדולי עולם, ואנחנו חושבים **לעצמנו וכי מי יכול אחר המלך אולי** הם נולדו כבר קדושים מרחם וכו', **אבל עלינו לדעת שלא כן הוא,** שגם הם עברו הרבה נסיונות **ונפילות רבות עד אשר זכו להגיע** לדרגה גדולה ולהשגות גדולות, **וגם אנחנו אם נרבה בתפילה** ובתחנונים לבורא עולמים כל יום לכל הפחות חצי שעה על ענין קדושת העינים ושמירת היסוד גם אנו נזכה להגיע לכל המעלות הנשגבות שזכו לה הצדיקים בכל הדורות. ממני הכופל בשאילת שלום. י.ח.מ. גבעת זאב.

לכבוד דור עקבתא דמשיחא אני נדרתי בלי נדר אם אשתי תפקד בבן אני יתן 200 ש"ח, ולמרות כל הסיבות שאמרו הרופאים שלא יהיה וזה כן נהיה. אני מודה מאד לה' שזכיתי לבן ועשיתי לו ברית וכו'. תזכו למצוות. ש.ב. ירושלים.

לכבוד מערכת עקבתא דמשיחא מצו"ב צ'ק על סך 101 ש"ח בעבור עלוננכם שמחזק מאד. תרומתי היא בעז"ה לראות ישועות אני התחזקתי בצניעות ומתפללת בכל יום שעוד בנות ונשים בישראל ילכו בצניעות. מי יתן שגם כל יוצאי חלצי יקבלו עליהם יראת שמים צניעות למען שמו באהבה כמו אימותנו הקדושות. שלוחה לכם ברכה חזק ואמץ. בעילום שם תודה! ירושלים.

לכ' העלון עקבתא דמשיחא. קיבלתי על עצמי לתרום 70 ש"ח על מנת שבחול המועד לא אעבוד ובאמת בנס עבר בשלום ולא עבדתי והיתה לי שמחה גדולה. ישר כח גדול על פעלכם. ב. בן משה. י-ם.

לכבוד עלון עקבתא דמשיחא שלום וברכה. היתה לי ישועה גדולה בענייני כספים והתנייתי והבטחתי שבל"נ שאם אקבל אישור לבקשה שבקשתי ממוסד מסוים אתרום לעלוננכם 101 ש"ח, אתם מאד מחזקים אותנו. ממני הצעיר דוד משה.

לכ בוד העלון החשוב עקבתא דמשיחא הע"י. רצוננו להביע את הערכתנו לפעלכם החשוב בקרב אחב"י יה"ר שתמשיכו במעשיכם להרבות טהרה, הבטחתי 100 ש"ח לעלון אם אצליח לקבל הנחה מסוימת וב"ה נעננו, וכן הבטחתי להוסיף עוד חמישים ש"ח תרומה להצלחתנו ובריאותינו. אם תוכלו לפרסם זאת. בברכה ח.פ. ירושלים.

לכבוד עורכי העלון הנפלא עקבתא דמשיחא. מכיון שהנכם השופר הלוחם בכל עוז בענינים של צניעות ובפרט בפאה הנכרית שמכלה ואין לה שיעור אציג בפניכם את מה שפורסם בעלון הכתר מס' 48 ששאלו את מרן ר' חיים קנייבסקי שליט"א, האם מותר ללבוש בגדים שלבשו חילונים או גוים, ואמר שיש לבגדים הללו השפעה שלילית על האדם וראוי להימנע מכך. ויעוין בחת"ס פ' תולדות שהביא ירושלמי דמלבושין של האדם נאצלים מקדושתו של הלובש והוא הדין בהיפוך והלובש אותם יאצל עליו מאותו הרוח לטוב ולמוטב. לאחר מכן שאלו א"כ מה נאמר על הפאה שעשויה משיער של גויה. ואמר שוודאי אותה השפעה שלילית וטומאה קיימת גם בפאה, לשמע דברים אלו כל בעל ואשה שלא יסלקו חולה רעה זו מקרבם אין זה כי כבר קיבלו השפעה גרועה מהפאה וזוהי ההוכחה המוחצת שכן הם פני הדברים. נ.ב. ויש מקור נוסף לזה בבן יהוידע סנהדרין צב ד"ה רכביה. מזקירכם ומעריככם מ.ג. ביתר עילית.

לכבוד מערכת עקבתא דמשיחא. יישר כוח גדול על העלון המחזק, ברצוני לספר לכם מעשה שהיה בביתי בחנוכה לפני 5 שנים, ערכנו מסיבה משפחתית, והזמנו פיצות, כשהגיע השליח גיסתי פתחה את הדלת, וקיבלה את הפיצות, אחרי כמה ימים בעלי פגש את השליח, והוא ביקש מבעלי שהוא רוצה להכיר את הבחורה שפתחה לו את הדלת. בעלי היה מזועזע ואמר לו שהיא נשואה ויש לה 3 ילדים,

אבל היא נראית רווקה אמר השליח לתומו. נכון היתה לה פאה, והיא נראתה רווקה. אני מקווה שסיפור זה יעורר את הנשים שחובשות פאה, או בנות רווקות שרוצות לחבוש פאה אחרי החתונה, כמה מכשולים אתם גורמים בכך. בתודה רחל מפתח תקוה

לכ' העלון הנכבד דור עקבתא דמשיחא. היה לי צורך בישועה מסוימת והרגשתי הרגש דכדוך שאין זה מסתדר לי, באותו זמן התגלגל לידי עלוננכם הנכבד ובאותו רגע אמרתי במחשבה שאני תורם לכם 50 ש"ח עבור אותה הישועה 2 דקות לאחר מכן קבלתי טלפון שהכל יסתדר. אמרתי לעצמי אם כך הם הדברים, ישנם עוד 4 דברים שאני זקוק שיבואו על פתרונם ונדרתי בליבי לשלוח לכם 200 ש"ח (50 ש"ח עבור כל דבר) וב"ה מיד הגיעו הדברים על פתרונם חיזקו ואימצו. מש' מ. ראש העין.

לכבוד העלון היקר עקבתא דמשיחא. קיבלתי על עצמי בלנ"ד לתרום 180 ש"ח כדי שיהיה סיעתא דישמיא בזמן הוספה בבניה וב"ה הכל עבר למישרין. נ.ב. בבקשה לפרסם המכתב כיון שקיבלתי ע"ע לפרסם ברבים. תזכו למצוות ישישכו בסודי נ"י ביתר עילית.

לכבוד העלון הקדוש שלום רב לאוהבי תורתך. מצו"ב תרומה צנועה אם יהיה אפשרי לפרסם דברי חיזוק אלו שנאמרו מפי קדושים וחיזקו אותי מאד. "כל עוד יהודי עומד בישוב אין ליצה"ר שליטה עליו, וע"כ ראשית דרכו של היצה"ר לבלבל יהודי, ועפ"ז ביארנו מד"כ בהמן שביקש להומם ולאבדם, ולכאורה לשם מה היה לו להומם, אלא מכיון שידע שאת ישראל א"א לאבד, והדרך היחידה היא להומם, לבלבל אותם, ואז יוכל לאבדם. ובזוה"ק (ח"ג קצט:) איתא שב' אותיות הראשונות של בלק בלעם הם בלבל, שידעו בלק ובלעם שאם רצונם להכריע ח"ו את ישראל מוכרחים תחילה לבלבל אותם ואז יוכלו להשמידם לגמרי וכו'. (קובץ שיחות האדמו"ר מסלונים) "...ואפילו אם יש לו לפעמים איזה ישוב הדעת, אין הדעת המישוב מארץ זמן אצלו, ותיכף ומיד חולף ועובר ממנו. וגם המעט הדעת שיש לו אינו חזק ותקיף אצלו, מחמת זה אין מבינים שטות העולם הזה. אבל אם היה להאדם שכל מיושב חזק ותקיף היה מבין שהכל שטות והבל"... (שיחות הר"ן) יישר כח מ.ד. בת ים.

~שדכנית ללא תשלום ולמעוניינים בכיסוי ראש במטפחת דווקא ולבוש צנוע מושלם ובפרט לבני חו"ל. מספר טלפון: 0033645244413 ~.0033645244413 בכבוד רב הקהילה בצרפת

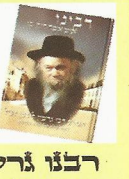

רבנו איש אשר רוח בו

יצא לאור הספר על מסכת חיי ופעליו של אור מרגל מאש

רבנו גרשון ליבמן זצ"ל

מקים עולה של נובהרדוק - צרפת

ניתן להשיג:

טל: 02-6509217 נייד: 052-7600951

נייד צרפת: 06-49822598

אש! אש! - קטע מדברים אשר נשא ביום הפורים מרן הגה"ק בעל "שבט הלוי" שליט"א

לפני שנציין את דבריו של מרן שליט"א ראינו לנכון להביא את עדות נכדו הגרי"ב וואזנר שליט"א: "פעם נסע הסבא שליט"א לנתיבות כדי לראות את הרה"ק הבבא סאלי זצ"ל. הוא הגיע לנתיבות כשהבבא סאלי היה באמצע השינה וביקש רשות מהמשב"ק הרב אליהו אלפסי זצ"ל להכנס רק כדי לראותו. הרב אלפסי ידע מי סבא שלי והוא הניח עבורו כסא בדלת. הסבא ישב והתבונן בבבא סאלי. אחר כך אמר: 'נראה לי שיש לו צורה של אחד התנאים'. הוא מאד הצטער שלא דיבר אתו. ואז הוא נסע לבית בנו הרה"ק בבא מאיר זצ"ל ודיבר אתו הרבה מאד". "בפעם אחרת הגיע הסבא מרן הגר"ש וואזנר לנתיבות, היה זה כבר בשנה האחרונה של הבבא סאלי, כשהוא ישב 'שבעה' על בנו רבי מאיר. הגר"ש וואזנר אמר לבבא סאלי: 'רבי מאיר סיפר לי שהוא מתפלל עלי, עכשיו מי יתפלל עלי?'. הבבא סאלי הוריד את הראש והיה מרוכז. עד שהכול חשבו שאולי נרדם. ואז הרים את הראש ואמר: מלך המשיח מתפלל בשבילך'". זוהי רק דוגמא שידע נא הקורא, כי דברי קודש שלפנינו מפי מרן הרב וואזנר שליט"א אינם עוד איזה דרשה נאה, אלא הינם פשוט צו השעה, אשר אותו גדול אשר השאיר לנו ה' לפליטה דמות הוד בדורנו השייך לגדולי הפוסקים וצדיקי הדורות מכמה דורות לפנינו. הרי בשעה שזועק דברים נחוצים מנהמת ליבו הינם חובה וצו השעה! ואלו דבריו: "בימי הפורים האלה עלינו להתבונן במצב דורנו מצד אחד זכינו להתרבות מוסדות התורה, ישיבות כוללים תלמודי תורה ובתי חינוך לבנות. אשר לא ראינו זאת בדורות הקודמים. אך מאידך גיסא אנו נמצאים בעיצומה של מלחמת ה' בעמלק מדור דור לא רק המלחמה עם פורקי העול שהביא אסון על ארץ ישראל, ע"י שהביאו והעלו לארצנו הק' גויים בהמוניהם... בנוסף לפורקי העול החילונים... עוד הגדילו לעשות והכניסו ע"י הכלי תקשורת. ע"י עתוני הטריפה וע"י הפוליטיק הארורה דעות כוזבות וחיצוניות. דעות אלו יסודם משורש עמלק. זהו העמלק שבדורנו... (שבט הלוי, דרשות פורים עמ' קפ"ד). אהובי ורבותי אנו בדרא בתראה, קטני קטנים חרפת אדם ובזוי עם... אי אפשר לשמור על העיניים... מי יכול לומר זיכיתי ליבי טהרתי ממאס. ודבר זה ,דוע מהזוה"ק שעל כל רא,ה אסורה ,וצא חלק מהנשמה... (מביא מהחיד"א מדוע דורותינו לא כדורות קודמים) ולפי זה נראה לי שאם החיד"א היה חי בדורנו היה אומר בברור שיסוד היסודות למה אין אנו זוכים לקצת התעלות של רוח הקודש. להתגלות של הנשמה, להתגלות של בחלום אדבר בו, כל זאת רק כי האוויר מלא מחיידקים של ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. מעבירות ומחשבות עבירה. ומעיתונות טריפה. וממחשבת מינות כפירה שעל כל שעל ושעל ועל כל צעד וצעד, שאי אפשר להשמר מזה".

הצילו נפשכם מהאש הבוערת!
מרן הגר"ש וואזנר שליט"א בעת קריאת המגילה

*** ושח לנו לאחרונה אברך חשוב מבני ברק: היה אברך חסיד מסוים, (בעת שרבו נסע לחו"ל) אשר נולד לו בן בשע"ט ומוצלחת, והגיע לבית מרן הרב שמואל הלוי וואזנר שליט"א ובקשתו בפיו, יכבדני רבנו שליט"א להיות סנדק בבריתו של בני זה, אולם הרב השיבו כי מפני ביטול זמנו שהוא עמוס בו מאד איננו משמש כמעט כסנדק, אך האברך הפציר והסכים לערוך הברית אפי' בביתו של הרב וואזנר, לפתע התרצנו פני רבנו שליט"א ושאלו: האם אתה מחזיק אינטרנט? השיבו האברך, כן. לצורך עבודה, אמר לו רבנו שליט"א, האם אתה מסכים להוציא את האינטרנט? בסדר. היתה התשובה, וביקשו הרב שיחתום לו בכתב ידו שהוא מוציא זהמה זו מן הבית. לאחר שחתם, אמר לו רבנו הרב וואזנר: כעת היכן שתרצה אני יבוא להיות סנדק בברית של בנך... ישמע חכם ויוסיף לקח! *** מרן שליט"א אף התבטא כי המכשירים הטמאים בדורנו 'אינטרנט' 'אייפון' סמרטפון' ולכל שמותיהם השונים. אבדו לכמה יהודים חרדים ברבע שעה את העולה"ז ועוה"ב יחד. גדולי הצדיקים בדורנו בקשונו לזעוק מרה בזה הלשון: "לו ידעו מהי טומאת המכשירים הללו והצרות והאסונות הנוראים שהינם גורמים בתוככי ציבור החרדים הרי שהיו עוזבים את כל העיסוקים ומעוררים על כך 24 שעות ביממה!" האש בוערת! לא עת לחשוות! יהודי יקר, עמוד והתבונן. גם אם שבור ומדוכדך הנך, והיצר מנסה להסיתך, הרי שבכל הבטה במכשיר טמא המלא במראות של טינופת. מלבד המשחיתים וכל הטומאה הנוצרת מכך ומלווה את האדם תדיר. הנך גורם לך ולכלל צרות צרורות. מלבד שהכל לכל דמיון פורח המפיל את האדם למרה שחורה לאחר שנלכד בסרחון זה. וישראל קדושים מוסרים את נפשם על טהרתם ונשארים נאמנים לבוראם באש ובמים!

שבת נועם הנשמות! - כוחה של מצווה שהצילה ממוות!

סיפר לנו מו"ר מרן הגה"צ רבי יהודה צדקה זצ"ל, שבמאורעות תרפ"ט בעת שפרצו הערבים בעיר חברון בשבת חודש אב, הרגו הרבה מיהודי העיר כולל חלק גדול מבחורי הישיבה ובזה חוסל הישוב היהודי שם סופית, בין רבני העיר היה הרה"ג הרב פרנקו זצ"ל שבאותה שבת קם כדרכו והלך להתפלל שחרית בבית הכנסת עם הנץ החמה. בשובו לביתו, ישב ללמוד הרגלוו והמתין שתקום אשתו ותתפלל ואז יקדש על היין לאכול את סעודת השבת. באותה שעה פרצו מאורעות הדמים, לפתע שמע הרב שגר בקומה השניה של הבית זעקות מחרידות בוקעות מהחצר, הוא נפנה לחלון לראות מה פשר זעקות אלו, ולתדהמתו ראה שהערבים שחטו את שכנתו ושרפו את ראשה על גבי פרימוס רח"ל, וזעקות שוד ושבר בוקעים מבתי היהודים בסביבה. מיד הקים את אשתו ואמר: הערבים שוחטים ביהודים ושחטו את השכנה שבקומה הראשונה, ובכל רגע צפויים הם לעלות לקומה זו, טלי ידיים ונקיים מצוה חשובה בטרם נמות. שאלה אותו איזה מצוה אתה רוצה שנקיים במצב זה, ואמר לה תביאי את החמין ונקדש ונאכל לכבוד שבת קודש כי זו מצוה יקרה עד מאד בשמים. אשתו כבשה את דמעותיה ופחדיה ועשתה את רצונו ולקול ההמולה מסביב נטלו ידיים ומיד החלו לסעוד סעודה שניה של שבת לכ' אברהם אבינו ע"ה. לא עברו כמה רגעים ועל הדלת ניצב קצין אנגלי שאמר: באתי לחלץ אותך ואת אשתך כי חייכם בסכנה, שני חיילים ילוו אתכם למכונית הצבא שתוביל אתכם לעיר ירושלים. בדרכם לירושלים שאלוהו החיילים את מי הנך מכיר בירושלים שאליו נוכל להביאך, ואמר להם את הרב שאול צדקה (אביו של רבנו) ומסר להם כתובתו. בירושלים לא ידעו מאומה מהקורה בחברון, ור' שאול הופתע לראות את רבה הזקן של חברון ואשתו בשבת קודש מגיעים לביתו. ושאל את הרב פראנקו מה קרה שהוצרכתם לחלל את השבת ולהגיע מחברון בעיצומה של שבת קודש. הר' פראנקו לא ענהו אלא אמר לו, דבר ראשון דע כי טרם ברכתי ברכת המזון על סעודתי בחברון ובעוד זמן קצר יעבור שעה וחומש ואפסיד את הברכה לכן בבקשה תן לי כזית לחם שאוכל לאכול ולברך ברכת המזון ולכוון על סעודתי. כששיים את ברכת המזון במיתון ובכוונה כמונה מרגליות, נפנה לספר לרב צדקה זצ"ל על מאורעות הטבח בחברון ועל סעודתם האחרונה לכבוד שבת קודש שלו ושל אשתו בטרם יהרגו. ועל נס הצלתם. (את גודל הנס לא הבינו עד לאחר שנתבהרה התמונה כשהתברר שהאנגלים נמנעו מלהציל את היהודים, ונצרו את נשקם כדי לאפשר לערבים להשתולל ולטבוח. איש לא ידע לומר מדוע דווקא את הרב פרנקו הציל קצין אנגלי, ומי הוא קצין זה, והאם באמת היה זה קצין אנגלי או יישות אחרת שבאה להצילו בזכות הסעודה ונתלבשה בדמות אותו קצין שציווה על החיילים לחלץ את הר' ואשתו.) וסיים הרב יהודה צדקה, ראו עד כמה ערכם של סעודות השבת שהרב לא חשב בטרם מותו על שום דבר פרט לקיים מצוה זו כהלכתה. (אגב, מספרים שכאשר מרן הרב צדקה חלה, הוצרך לעבור דירה בגלל המדרגות הרבות, מבלי לשאול אותו פנה אחד הרבנים לאחד התורמים הגדולים בחו"ל וסיפר לו את הענין וקיבל ממנו צ'ק בסך מאה אלף דולר, והביאו לרב. כששמע הרב מי התורם וידע שאדם זה אינו שומר שבת כהלכתה, סרב ולא קיבל את הצ'ק. (מתוך הספר 'תולדות מנחם')

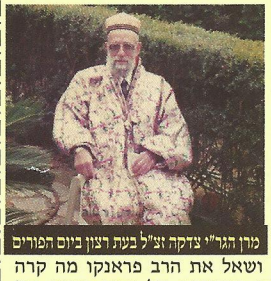
מרן הגר"י צדקה זצ"ל בעת רצון ביום הפורים

לע"נ עמנואל ריבין בן שירין סימה ז"ל. לע"נ סבתי "מרים בת תויתא" שנפטרה י"ד באדר. - יבורך הרה"ח ר' נועם בן חוה ה"ו מעיה"ק טבריה לזש"ק בקרוב אמן. שרה שושנה בת אביגיל לזיווג הגון. לרפואת אורי בן חוה וכן לרפואת ניסים בן מרגלית. לרפואת אריאל אמנון בן אירית שמחה.

א ש ב פ לברהגי"נ הברוג ולס"ד בכ"ע ז ג.ר ב.א.מ. לבהרגי"נ א.י.ו.ש.ט. י ב ח לבהרגי"נ ז מ ב ג ר לבהרגי"נ ולד.י. מ וכטס

דרך צדיקים – רח' בית ישראל 40 ירושלים

נסיעות לציונם של הבעש"ט הקדוש ולציונו של הרה"ק מברסלב זי"ע בכל עת

~ההרשמה לנסיעה הגדולה לציון הקדוש באומן בערב ר"ח ניסן בעיצומה~

~החברה הוותיקה ביותר~5410100 - 02

השיר והשבח לחי העולמים

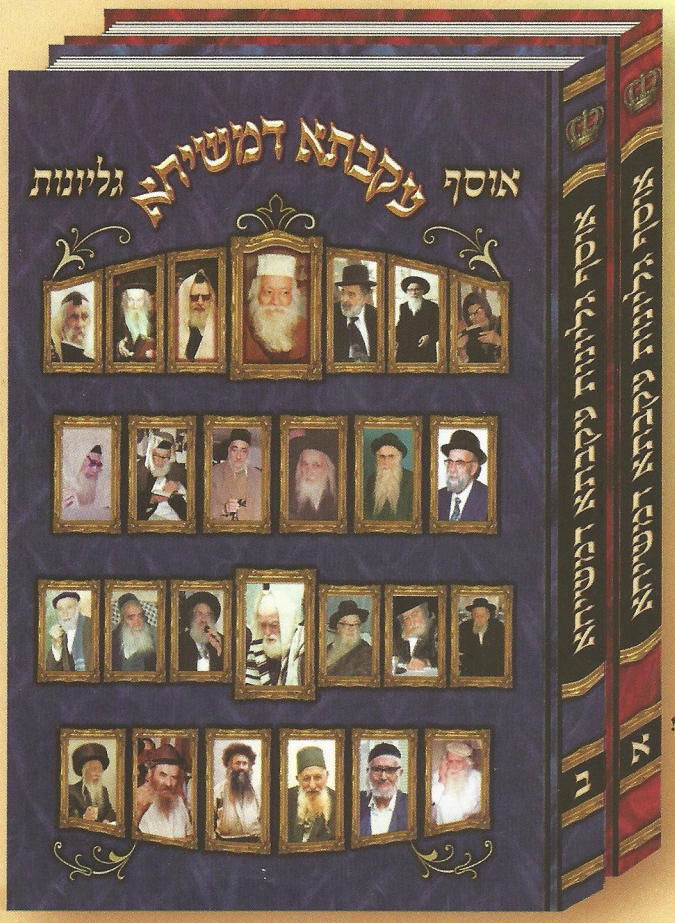

חסדי ה' כי לא תמו הספר אוסף גליונות "עקבתא דמשיחא" חלק ב' (קובץ גליונות של השנים האחרונות) אשר יצא בחודש העבר התקבל ונחטף בשמחה ואהבה רבה בקרב קהל הקוראים.

כל הגליונות הללו משלוש וחצי השנים האחרונות הודפסו מחדש בהדפסה צבעונית וגייר כרומו עבה ויפה ותפירה חזקה וכריכה קשה ומהודרת.

עדין ניתן להשיג את הספר במקומות דלהלן:

ירושלים וכל הארץ: 5328911 - 02

בני ברק והאזור: 53662 05276

בית שמש (רמה ב' והעיר) : 50269 05731 בת ים: 24821 05276

ביתר עלית: 57539 05731 בית שמש (רמה א') 97954 05276

אלעד - פתח תקוה: 05741 05458

קרית ספר: 34448 05484 : צפת: 6922739 04

טבריה:48913 05041 ראשל"צ: 12821 05484 חולון: 76239

05041 58736 05259 נתיבות: 68980 05271 יהוד:26369 05271

אשדוד: 33535 05271 נתניה: 0532 808895

חדרה: 63006 05484 גני תקוה: 32430 05041

אופקים 75308 :05484 תל ציון: 46553 05271

אפשרי לשלוח לנו ל: ת.ד 57194 ירושלים

סך 60 ₪ + 10 ₪ דמי משלוח ואנו נשלח לביתך!

(חלק א' אזל מזמן ואין ניתן לע"ע להשיגו)

בחלק מהמקומות הנ"ל ניתן עדין להשיג ספרים אחרונים של "הצדיק הפלאי" ב' כרכים נפלאים על הצדיק הנסתר ר' יוסף ווולטוך זצ"ל

הספרים עומדים לאוזן כל הקוראים זוכה

כל הפושט נותנים לו!

גליון זה יו"ל בכשלושים אלף עותקים ולעיתים אף יותר מכך. איננו נתמכים משום גוף או גביר כל שהוא. וכל הוצאות ההוצאה לאור ההדפסה והמשלוחים רובצות על כתפינו אשר גם כך נמצאים בחובות. (רק המשלוחים שאנו שולחים בדואר בחינם מאות חבילות לרחבי הארץ שהם ההוצאה הקטנה יחסית עולה לנו בכל פעם אלפי שקלים)

הכתובת: ת.ד 57194 ירושלים

לשאלת רבים הפונים אלינו כיצד מקבלים ישועה בתרומה לגליון, ובכן, להוי ידוע כי מעולם לא הבטחנו ישועה והדבר נעשה ע"י הקוראים מדעת עצמם שהבטיחו לתרום אם יוושעו, ורבים אומרים שהתמלאה משאלתם, ואנו סך הכל מפרסמים חלק מן המכתבים כהווייתם.

פורים שמח!